

Publicerad 2006-07-07 11:00 av Astrid Lundström

en sommar poem...

Hav av blå lin...

Hav av blå lin syns i det gröna fältet.

Blommor prunkar i rabatten.

Jag sätter mig ner med en suck.

En vän jag fick ,

på Mc for omkring fort...fort genom Sveriges land.

Sitter och väntar lyssnar på

ljud av sommaren.

Tyst trasten, så jag kan höra

om en MC kommer längs vägen mot stugan.

Vi pratade och skrattade.

På Messenger.

Du var ärlig sa,

som det var.

Tänkte vara din vän, inte mer

för du var någon annans.

Förstår att du inte kom.

Så väl du ville ,likaså jag.

Skulle det vara lite annorlunda...om?

kanske allt skulle sluta bra då.

Tyckte mig känna så då

för någon dag sen.

Men nu är du inte här

du är borta på något sätt.

Tänk jag saknar dej, som vän.

Jag sitter ensam kvar utanför

mitt hus i skogen och följer en trollsländas

flykt över det blå linhavet.

Suckar lätt, när jag reser mig upp

för att åka hem till katt och data...för att tjatta med någon.

Bara för att finna att du inte är där.

Sucken bildar en tår, på kinden

och en lätt smärta i hjärtat...för en stund.
Måste vidare sen för att rädda min sårbarhet och ensamhet.

Ha det så bra i sommaren
skulle du vilja prata med mig så
tveka ej för jag är kvar här ännu en stund till.

Kram en vän.

Juli-2006

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Astrid Lundström med Poeter.se id #29 innehar upphovsrätten